

Industriministeren (Erling Jensen):

Jeg skal takke for en helt entydig positiv indstilling til lovforslaget og også for, at der var så stor en forståelse for betydningen af at få gennemført denne lovgivning, at der ikke blev fremsat ønske om udvalgsbehandling. Det er mit absolutte håb, at vi meget hurtigt kan få denne lovgivning på plads.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ninn-Hansen):

Ønskes der udvalgsbehandling? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, går lovforslaget direkte til anden behandling.

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om garantier for lån til bygning af mindre fragtskibe.
(Lovforslag nr. L 138. Fremsat 24/2 82).

Lovforslaget sættes til forhandling.

*Forhandling***Risgaard Knudsen (S):**

Også her er der tale om et lovforslag, hvortil der knytter sig betydningsfulde erhvervsinteresser og beskæftigelsesmæssige interesser. Det er meget forståeligt, at det foreliggende lovforslag er et forslag, hvorom interessen i høj grad samler sig hos de mindre værfter her i landet.

Jeg har også noteret mig, at der inden for værftsindustrien er ønske om, at også dette lovforslag må få en forholdsvis hurtig behandling her i tinget, og kan vi fra socialdemokratisk side medvirke hertil – hvad vi i øvrigt gerne vil – skal jeg samtidig over for den høje formand tilkendegive, at heller ikke her nærer vi fra socialdemokratisk side ønske om udvalgsbehandling.

Vi har noteret os, at rammen for garantier for lån til bygning af mindre fragtskibe bli-

ver fordoblet, og denne fordobling vil jeg gerne anbefale, ligesom jeg meget stærkt vil anbefale, om jeg så må sige, den smidiggørelse, der finder sted i selve lovens opbygning fra og med finansåret 1983, en smidiggørelse, som jeg ikke er tvivl om at man også vil hilse med tilfredshed i værftskredse.

Stetter (KF):

Den konservative gruppe kan stemme for en fordobling af garantirammen. Vi er indforstået med, at garantisummen for fremtiden fastsættes ved en tekstanmærkning til finansloven.

Vi kan støtte forslaget om at bryde med gratisprincippet, således at der fastsættes en præmie for udstedelsen af nye garantier. Vi havde naturligvis gerne set, at regeringen havde foretrukket at påbegynde dette princip et andet sted end her, men vi er som bekendt tilhængere af princippet og derfor også af, at ansøgere til disse statsgarantier selv betaler omkostningerne ved arbejdet med udstedelsen af dem.

Vi benytter lejligheden til at udtrykke vor respekt for den indsats og det arbejde, som ydes om bord på vore mindre fragtskibe. Det er ofte en særdeles hård tårn for skipper og eventuelle medhjælpere at tjene til dagen og vejen for familien og til afdrag og renter. Deres hverdag er mindst lige så vanskelig som landmandens og betydelig mere risikofyldt, men der tales og skrives ikke så meget om netop disse menneskers problemer. Mange af dem kunne minsandten også have hårdt brug for en ordning med negativ indkomstskat i nogle år eller en gældssaneringsordning. I al vor omsorg for kriseramte landmænd skal vi ikke glemme, at der findes mange familier i andre eksporterhverv, som fører en hård kamp for at overleve i det nuværende barske erhvervsklima.

Vi har heller ikke noget ønske om udvalgsbehandling.

Arne Christiansen (V):

Jeg kan starte med at sige, at jeg som den konservative ordfører også gerne vil bringe en hilsen til søens folk og specielt til dem i småskibsfarten i anledning af dette lovforslag, som vi finder fornuftigt og rimeligt i betragtning af det behov, der er. Vi har heller ikke behov for udvalgsbehandling.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg skal undlade at sende hilsener til nogen, det skulle da lige være til matroserne.

Med det alt for høje arbejdsløshedstal, vi opererer med her i landet, er det vigtigt at støtte beskæftigelsen. Der er forskellige måder, det kan gøres på; der er direkte tilskud, der er aktieindskud, der er garantiordninger for lån, og dette lovforslag handler om det sidste.

Vi synes, der er god fornuft i, når der skal støttes, at gøre det via garantier af denne slags, ikke mindst da det fremgår af forslagens bemærkninger, at af de hidtil ydede garantier har det kun i et enkelt tilfælde ført til et tab for statskassen på 50.000 kr.

Vi vil selvfølgelig ikke undlade at gøre opmærksom på, at denne, om jeg så må sige, lille sag, som handler om 120 mill. kr. i garantier, også skal ned og godkendes i EF; det siger noget om, hvor hårdt vi er bundet på hænder og fødder af EF-tilslutningen. Vi tager naturligvis ikke stilling til EF via dette forslag, men til forslaget indhold og ikke andet, det er klart. Vi vil se nærmere på forslaget i udvalget, men kan tilsige en forholdsvis positiv stilling til det, og det skulle undre mig, om der dukkede noget op, der vil ændre på det.

Askjær Jørgensen (FP):

Uanset om vi skulle blive trætte af de mange forslag på stribe, synes jeg nu, at vi lige skal udvalgsbehandle dem en lille smule alle sammen. I et økonomisk sundt samfund ville lovforslag som dette være helt unødvendige. Vi er opmærksom på, at det kan være så alvorlig en situation, at det også på dette område er nødvendigt at lindre i den tid, det vil tage at helbrede, men vi skal blot ikke have bemyndigelsen i § 2, stk. 2. Der står: »Industriministeren kan herunder efter aftale med finansministeren fastsætte en risikopræmie«. Hvis vi i det hele taget skal diskutere dette, skal det hedde, at industriministeren skal fastsætte en risikopræmie. Der er ingen mening i, at det skal ramme skatteyderne, for når det rammer skatteyderne, bliver det en statsafgift på arbejdskraft. Reelt er alt, hvad skatteyderne betaler, noget, der blot væltes over på erhvervsvirksomhederne, og så har vi hele svikmøllen vedrørende konkurrenceforvridning i gang.

Det er korrekt, at for nogle år siden havde vi sagt blankt nej, men vi har set, at samfundet er kommet ned på knæ økonomisk, ja faktisk ligger det ned, og vi har set, at mange af vore medborgere mangler job; derfor er vi parat til at overveje lappeløsninger, som kan virke dulmende på den alvorlige situation, vi står i.

Hahn (CD):

Jeg kan gøre det meget kort. Vi skal her ved første behandling af det foreliggende forslag udtale, at vi kan støtte en forhøjelse af garantirammen til 120 mill. kr. Det vil efter vor mening gavne beskæftigelsen. I øvrigt er der tale om en ajourføring af låneordningen i overensstemmelse med EFs 5. direktiv om støtte til skibsbygningsindustrien.

Janne Normann (RV):

Dette var det andet tilfælde, hvor det gælder om at styre sin begejstring, men vi kan give tilslutning til dette forslag, som er til gavn både for beskæftigelsen og for havenes husmænd.

Industriministeren (Erling Jensen):

Også her skal jeg ganske kort takke for en helt entydig positiv tilslutning til lovforslaget.

Jeg skal sige til bl. a. hr. Askjær Jørgensen med hensyn til »kan« og ikke »skal« fastsætte en risikopræmie, at jeg troede, det hidtil havde været fremskridtspartiets opfattelse, at man ikke skulle lave administrative ordninger, før de var nødvendige. Denne ordning har rent faktisk eksisteret i de sidste 20 år – det er ikke en speciel kriselovgivning – og man vil kunne konstatere af bemærkningerne, at der bogstavelig talt ikke har været tab forbundet med den; derfor ville en risikopræmie, der skulle være rimelig, blive meget, meget lille, og af samme årsag vil vi da godt vente, indtil vi ser, om risikoen er blevet større, end den hidtil har været.

(Kort bemærkning).

Askjær Jørgensen (FP):

Det er vi parate til at modtage dokumentation for i erhvervsudvalget. Det var derfor, jeg antydede, at det var en god idé med en udvalgsbehandling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ninn-Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

16) Første behandling af:

Forslag til lov om stålhandelens overholdelse af listepriser m.v.

(Lovforslag nr. L 139. Fremsat 24/2 82).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Svend Andersen (S):

Lovforslaget er en følge af EF-Kommissionens henstilling til medlemslandene om pligt til at offentliggøre prislistes og salgsbetingelser inden for stålhandelen.

Baggrunden for henstillingen er den stålkrise, der i nogle år har eksisteret i Europa, og på længere sigt kan denne krise kun løses ved at gøre den effektive del af den europæiske stålindustri rentabel.

Derfor mener vi også, det er rigtigt, at det sikres, at priserne på stål ikke presses ned på et niveau, hvor der ikke er dækning for produktionsomkostningerne. Produktionen må således tilpasses markedets behov, og den kapacitet, som bliver tilbage, må have konkurrenceevnen genskabt.

Vi finder, at industriministerens fremgangsmåde med at omforme Kommissionens bindende henstilling til en bemyndigelseslov fulgt op af en bekendtgørelse er hensigtsmæssig, også på grund af løftet om at gøre bekendtgørelsen så enkel som muligt både af hensyn til stålhandelen og af hensyn til monopoldirektoratet, der skal føre kontrol med, at reglerne overholdes.

Jeg skal med disse bemærkninger anbefale forslaget.

Stetter (KF):

I denne sag vil den konservative gruppe foreslå udvalgsbehandling.

Vi er på den ene side proeuropæiske og derfor principielt indstillet på at efterkomme Kommissionens henstillinger, som jo har samme retsvirkning som et direktiv.

På den anden side er vi tilhængere af at undlade at gribe ind i en fri markedsøkonomi, og jeg fremhæver, at henstillingen vedrører stålhandelen og ikke stålindustrien, som er underkastet regulering. Vi tror ikke på, at det er muligt i det lange løb at regulere handelen, og oplysningen i fremsættelsestalen om 12.000 respektive 6.000 tons grænsen for den tilladte årlige salgstonnage uden regulering, taler sit tydelige sprog.

Vi finder, at Danmark bør undersøge, om det er muligt at opnå dispensationer, bl. a. under henvisning til vor specielle erhvervsstruktur. Vi erkender, at Danmark kun vanskeligt kan stå alene i denne sag, og derfor er spørgsmålet, om vi kan finde forbundsfæller blandt de andre medlemsstater. Vesttyskland f. eks. har væsentlige stålforbrugerinteresser at varetage på alle sine markeder, og det er vel muligt at få vesttyskerne i tale.

Vi vil i erhvervsudvalget søge forhandling og samråd med ministeren med henblik på at få undersøgt alle muligheder for at varetage danske stålforbrugerinteresser.

Arne Christiansen (V):

Forslaget er jo en stærkt komprimeret udgave af EF-Kommissionens henstilling om at skabe større prisgennemsigtighed på stålmarkedet. Principielt er vi ikke tilhængere af disse stærke bemyndigelseslove, men vi vil alligevel godt sige, at i dette tilfælde er det en fornuftig form for gennemførelse af EF-henstillingen, som vi naturligvis må underkaste en nærmere vurdering og drøftelse i erhvervsudvalget. Formålet er jo at genskabe en sund og konkurrencedygtig europæisk stålindustri, og om dette formål kan der vel næppe herske nogen uenighed.

Vi kender reduktionen i produktionsleddet i de andre europæiske lande og også i vor egen eneste virksomhed på dette område. Vi ved også, at mange, herunder også Det dan-